

Souvenir de Barcelone



LMG 2119

DDD

Durada
54'33

- | | | |
|----|--|------|
| 1 | Estudi op.35 núm.22 en si menor [Ferran Sor (1778-1839)] | 2'32 |
| 2 | Estudi op.35 núm.17 en re major [Ferran Sor] | 1'11 |
| 3 | Estudi op.6 núm.8 en do major [Ferran Sor] | 1'53 |
| 4 | Minuet de la sonata op.22 [Ferran Sor] | 3'14 |
| 5 | Minuet de la sonata op.25 [Ferran Sor] | 3'17 |
| 6 | Fantasia, op.21 "Les Adieux" [Ferran Sor] | 5'33 |
| 7 | Souvenir de Barcelone (valse-dialogue) [Jaume Bosch (1826-1895)] | 4'51 |
| 8 | Au sons des cloches (mazurca) [Jaume Bosch] | 3'43 |
| 9 | Venise (andante sentimentale) [Jaume Bosch] | 3'58 |
| 10 | Pasacalle (sérénade) [Jaume Bosch] | 2'39 |
| 11 | Recuerdos de la Alhambra [Francesc Tàrraga (1852-1909)] | 3'13 |
| 12 | Llàgrima [Francesc Tàrraga] | 1'50 |
| 13 | Endecha [Francesc Tàrraga] | 1'05 |
| 14 | Oremus [Francesc Tàrraga] | 0'47 |
| 15 | El testament d'Amèlia [Miquel Llobet (1878-1938)] | 1'36 |
| 16 | La cançó del lladre [Miquel Llobet] | 1'27 |
| 17 | Tango [Emili Pujol (1886-1980)] | 3'13 |
| 18 | Vals íntim [Emili Pujol] | 1'39 |
| 19 | Bolero (estudi 37) [Emili Pujol] | 1'14 |
| 20 | Petit vals [Carles Trepà (1960)] | 2'52 |
| 21 | Cançó de bressol per l'Aitana [Carles Trepà] | 1'18 |

Miguel Javaloy, guitarra "La playera" L. Romanillos

ENGLISH COMMENTARY INSIDE
COMENTARIOS EN ESPAÑOL EN EL INTERIOR
COMENTARIS EN CATALÀ A L'INTERIOR

 Generalitat de Catalunya
Institut Català
de les Empreses Culturals

Enregistrat l'estiu de 2012 a l'estudi Ars
Harmonica de Sabadell
Presa de so, muntatge i mastering:
Llorenç Balsach

Dip. Leg.: B-32054-2012
©(P) 2012 La Mà de Guido
(www.lamadeguido.com)



Souvenir de Barcelone

Aquest és el nom que Jaume Bosch va posar a un dels seus valsos i que serveix per donar títol al disc atès que tots els compositors que hi apareixen han tingut algun fort lligam amb Barcelona.

Tota la música que hi ha en aquest disc és música original per a guitarra de compositors que alhora van ser (i són) grans virtuoses d'aquest instrument. Dibuixa un recorregut cronològic de la música per a guitarra, des del romanticisme fins ara i amb Barcelona com a nexa d'unió.

(Josep) **Ferran Sor** (1778-1839) va néixer a Barcelona i és un dels compositors catalans de més renom. Tot i que la guitarra era poc coneguda en aquella època, Sor va fer una gran quantitat de concerts per tot Europa, especialment a Anglaterra i França, on va morir. Va



publicar un *Método para guitarra* (1830) i les seves composicions s'han anat editant i reeditant fins a l'actualitat, cosa que ha fet que sigui un dels compositors més interpretats pels guitarristes. La seva música és molt elegant i personal. Dotat de gran inspiració, les seves cadències harmòniques són fàcilment reconeixibles per a qui ha estat en contacte amb la seva música. Sor no tan sols va escriure música per a guitarra, sinó també dues òperes, ballets, simfonies i un concert per a violí i orquestra (La Mà de Guido, LMG2051).



Una figura poc coneguda i encara per recuperar és la de **Jaume Bosch** (1826-1895). També nascut a Barcelona, va ser conegut a França (on va passar la major part de la seva vida) com Le Roi de la Guitare. A partir de 1857, quan ja estava instal·lat a París, va fer continus gires de concerts per Alemanya, Holanda i França. Bosch va ser molt amic del pintor Édouard Manet i va posar per a ell diverses vegades, com en el dibuix que es reproduïx aquí, que el pintor va il·lustrar per a una de les seves partitures. També va escriure un *Método para guitarra* (1890) i va compondre una òpera (*Roger de Flor*). La seva obra més coneguda va ser *10 Mélodies pour guitare et chant* (La Mà de Guido, LMG2098), que va ser elogiada per Felip Pedrell com “un veritable model d'allò que la inspiració d'un compositor pot inventar en aquest gènere”.

Francesc Tàrraga (1852-1909), com Sor, és una altra de les grans figures de la guitarra. Conegut internacionalment, va néixer a Vila-real (la Plana Baixa, Castelló) i el 1885 es va instal·lar a Barcelona, on va morir. La seva famosa obra *Recuerdos de la Alhambra* va ser dedicada al guitarrista francès Alfred Cottin, que



precisament va ser un dels millor deixebles de Jaume Bosch. Tàrrega va conjuntar la tendència romàntica de la música de saló d'aquells temps amb els elements populars espanyols i orientalistes. Les peces *Endecha* i *Oremus*, que es poden sentir en aquest disc, varen ser les obres pòstumes de l'autor.

Miquel Llobet (1878-1938) va néixer a Barcelona i va ser alumne de Francesc Tàrrega. Fou considerat uns dels millors, si no el millor, intèrpret de guitarra de la seva època. Són molt conegudes la seva col·lecció d'harmonitzacions de cançons populars catalanes, de les quals aquí se'n presenten dues de les més característiques: "El testament d'Amèlia" i "La cançó del lladre".



Emili Pujol i Miquel Llobet

Un dels grans amics de Llobet va ser **Emili Pujol** (1886-1980). Pujol va néixer a la Granadella (les Garrigues). Als vuit anys es va traslladar a Barcelona i a l'any següent va començar les classes al conservatori. També va morir en aquesta ciutat. Al 1900 va rebre les primeres classes de guitarra i harmonia de Francesc Tàrrega, de qui, amb el temps, fou deixeble predilecte i gran representant de la seva escola. La seva admiració quedà evidenciada en el seu llibre *Tàrrega* (1960).



Carles Trepap va néixer a Lleida l'any 1960 on començà els estudis musicals amb Jordi Montagut. L'any 1974 va començar les classes a Barcelona amb Eduardo Sainz de la Maza i posteriorment va estudiar a

Alacant i París amb José Tomás i Alberto Ponce. La línia guitarrística catalana no es trenca ja que Trepap va assistir l'any 1976, com a alumne actiu, a l'últim Curs internacional de guitarra, viola de mà i llaut, dirigit per Emili Pujol a Cervera, i el seu estimat mestre José Tomás també va estudiar amb Pujol. L'any 1977 va poder provar a Barcelona la guitarra Antonio de Torres que va pertànyer a Tàrrega (Pujol va dir-ne que era la guitarra més dolça que havia escoltat mai). Carles Trepap va enregistrar el 1995 música de Tàrrega i Llobet amb una guitarra Torres 1892 amb cordes de tripa (LMG2012).

La línia es tanca amb l'alacanti **Miguel Javaloy**, que va estudiar a la seva ciutat natal també amb José Tomás, al Conservatori Superior Oscar Esplà, i allà va conèixer Carles Trepap, amb qui manté una estreta relació. Ha assistit a classes de perfeccionament amb José Luis González, David Russell, Willy Freivogel, Hopkinson Smith i amb el mateix Trepap. Barcelona també és una ciutat present en Javaloy ja que va ser professor a l'escola Luthier d'aquesta ciutat. Javaloy també és l'intèrpret del disc de La Mà de Guido dedicat a la música de Jaume Bosch anteriorment esmentat.

Souvenir de Barcelone

Es el nombre de un vals de Jaume Bosch y sirve para dar título a este disco, ya que todos los compositores que en él aparecen han tenido o tienen algún vínculo con Barcelona.

Toda la música de este disco es música original para guitarra de compositores que a su vez fueron (y son) grandes virtuosos de este instrumento. Dibuja un recorrido cronológico de la música para guitarra, desde el romanticismo hasta nuestros días y con Barcelona como nexo de unión.

(Josep) **Ferran Sor** (1778-1839) nació en



Barcelona y es uno de los compositores catalanes con más renombre. Aunque la guitarra era poco conocida en aquella época, Sor realizó gran cantidad de conciertos por toda Europa, especialmente en Inglaterra y Francia, donde murió.

Publicó un *Método para guitarra* (1830) y sus composiciones se han ido editando y reeditando hasta la actualidad, consiguiendo ser uno de los compositores más interpretados por los guitarristas. Su música es muy elegante y personal, dotado de gran inspiración, sus cadencias armónicas son fácilmente reconocibles por quien ha estado en contacto con su música. Sor no sólo escribió música para guitarra sino también dos óperas, ballets, sinfonías y un concierto para violín y orquesta (La Mà de Guido, LMG2051).



Una figura poco conocida y aún por recuperar es la de **Jaume Bosch** (1826-1895). También nacido en Barcelona, fue conocido en Francia (donde pasó la mayor parte de su vida) como «Le Roi de la Guitare». A partir de 1857, cuando ya estaba instalado en París, hizo continuas

giras de conciertos por Alemania, Holanda y Francia. Bosch fue un gran amigo del pintor Édouard Manet y posó para él varias veces, como en el dibujo que aquí se reproduce y con el que el pintor ilustró una de sus partituras. También escribió un *Método para guitarra* (1890) y compuso una ópera («Roger de Flor»). Su obra más conocida fue las *10 Mélodies pour guitare et chant* (La Mà de Guido, LMG2098), elogiada por Felip Pedrell como «un verdadero modelo de lo que la inspiración de un compositor puede inventar en este género».

Francesc Tàrraga (1852-1909), como Sor, es otra de las grandes figuras de la guitarra, conocido internacionalmente, nació en Villarreal (Castellón) y en 1885 se instaló en Barcelona, donde murió. Su famosa obra *Recuerdos de la Alhambra* la dedicó al guitarrista francés Alfred Cottin que, precisamente, fue uno de los



mejores discípulos de Jaume Bosch. Tàrrega conjuntó la tendencia romántica de la música de salón de aquella época con los elementos populares españoles y orientales. Las piezas *Endecha* y *Oremus* que se pueden oír en este disco fueron las obras póstumas del autor.

Miquel Llobet (1878-1938) nació en Barcelona y fue alumno de Francesc Tàrrega. Fue considerado uno de los mejores, sino el mejor, intérprete de guitarra de su época. Es muy conocida su colección de armonizaciones de canciones populares catalanas, de las cuales aquí se presentan dos de las más características: *El testament d'Amèlia* y *La cançó del lladre*.



Emili Pujol y Miquel Llobet

Uno de los grandes amigos de Llobet fue **Emili Pujol** (1886-1980). Pujol nació en La Granadella (Les Garrigues, Lleida), a los ocho años se trasladó a Barcelona y al año siguiente comenzó las clases en el conservatorio. También murió en esta ciudad. En 1900 recibió las primeras clases de guitarra y armonía de Francesc Tàrrega de quien, con el tiempo, fue discípulo predilecto y gran representante de su escuela. Su admiración quedó evidenciada en su libro *Tàrrega* (1960).



Carles Trepal nació en Lleida en el año 1960 donde empezó sus estudios musicales con Jordi Montagut. En 1974 comenzó las clases en Barcelona con Eduardo Sainz de la Maza y posteriormente estudió en

Alicante y París con José Tomás y Alberto Ponce. La línea guitarrística catalana no se rompe ya que Trepal asistió en el año 1976, como alumno activo, al último Curso Internacional de Guitarra, Vihuela y Laúd, dirigido por Emili Pujol en Cervera y, además, su querido maestro José Tomás también estudió con Pujol. En 1977 pudo probar en Barcelona la guitarra «Antonio de Torres» que perteneció a Tàrrega (Pujol dijo de ella que era la guitarra más dulce que había escuchado nunca). Carles Trepal grabó en 1995 música de Tàrrega y Llobet con una guitarra «Torres 1892» con cuerdas de tripa (LMG2012).

La línea se cierra con el alicantino **Miguel Javaloy**, quien estudió en su ciudad natal también con José Tomás en el Conservatorio Superior Oscar Esplá donde conoció a Carles Trepal, con quien mantiene una estrecha relación. Ha asistido a clases de perfeccionamiento con José Luis González, David Russell, Willy Freivogel, Hopkinson Smith y con el mismo Trepal. Barcelona también es una ciudad presente en Javaloy ya que fue profesor en la escuela Luthier de esta ciudad. Javaloy también es el intérprete del disco de La Mà de Guido dedicado a la música de Jaume Bosch anteriormente mencionado.

Roger Altisent

Souvenir de Barcelone

This is the title that Jaume Bosch gave to one of his waltzes, and since all the composers appearing on this CD have had a close relationship with Barcelona, it is also the title of the CD itself. All the music recorded was originally written for the guitar. It is a chronological anthology of the music written for this instrument, from the Romantic period to the present day, having Barcelona as its common denominator.

(Josep) **Ferran Sor** (1778-1839) was born in Barcelona. He is one of Cataluna's most renowned and well-known guitar composers. Although the guitar was not very well known at that time, Sor gave a number of concerts all over Europe, especially in England and in France,



where he died. He published his *Méthode pour la guitare* in 1830. His compositions have been re-published, and are in print to the present day; and as a result he is one of the most performed composers for the guitar. His music is very elegant and personal, endowed with great inspiration, with harmonic cadences which are easily recognised by audiences who are acquainted with his music. Sor not only wrote music for the guitar, but also two operas, ballets, symphonies and a concert for violin and orchestra (La Mà de Guido, LMG2051).



A figure scarcely known, and who is still in the process of being re-discovered, is that of **Jaume Bosch** (1826-1895), also born in Barcelona, who was to be known in France (where he spent most of his life) as “Le Roi de la Guitare” (the king of the guitar). From 1857 on, when he settled in Paris, he toured frequently giving concerts in Germany, the Netherlands and France. Bosch was a very good friend of the painter Édouard Manet and posed for him many times, as can be seen in the drawing reproduced here, and which the painter illustrated for one of Bosch's own music publications. He also wrote his *Méthode de guitare* (1890) and composed an opera (*Roger de Flor*). His best-known piece was to be his *10 Mélodies pour guitare et chant* (La Mà de Guido, LMG2098), which was praised by Felip Pedrell as a “true model of what a composer's inspiration may create in this genre”.

Like Sor, **Francesc Tàrraga** (1852-1909) is recognised as one of the other great world-wide figures of the classical guitar. He was born in Vila-real (Castellon), and in 1885 he settled in Barcelona. His well-known work, *Recuerdos de la Alhambra*, was dedicated to the French guitarist Alfred Cottin, who



was in-fact one of Jaume Bosch's most prominent pupils. Tàrrega combined the Romantic trend of the salon music of the time, with popular Spanish and Oriental influences, in his music. The pieces *Endecha* and *Oremus* that appear on this CD, are posthumous works. He died in Barcelona.

Miquel Llobet (1878-1938) was born in Barcelona. He studied with Francesc Tàrrega, and was considered one of the best, if not the best, guitar performers of the time. His series of harmonisations and arrangements of Catalan folk songs are extremely well known, of which two of the most characteristic have been included on this CD: *El testament d'Amèlia* and *La cançó del lladre*.



Emili Pujol and Miquel Llobet

One of Llobet's best friends was to be **Emili Pujol** (1886-1980). Pujol grew up in La Granadella (Les Garrigues, Lleida). When he was eight years old, he moved to Barcelona and a year later, he began to study at the Conservatory. In 1900 he began his first lessons in guitar and harmony with Francesc Tàrrega, of whom he was to become his favourite pupil, and a great representative of the Tàrrega school of guitar. His admiration for his teacher is openly expressed in his book *Tàrrega* (1960). He died in Barcelona.



Carles Trepàt was born in Lleida in 1960. He began his musical studies there with Jordi Montagut. In 1974 he began his studies with Eduardo Sainz de la Maza in Barcelona, and later studied in Alicante and Paris with

José Tomás and Alberto Ponce, respectively. The Catalan guitar school continued for Trepàt in 1976 as a pupil, attending the last International Course of Guitar, Vihuela and Lute directed by Emili Pujol in Cervera. His much beloved maestro José Tomás had also studied with Pujol. In 1977, in Barcelona, he had the opportunity to play the "Antonio de Torres" guitar that had belonged to Tàrrega (Pujol had said of it that it was the sweetest guitar he had ever tried). In 1995, Carles Trepàt recorded music by Tàrrega and Llobet on a "Torres 1892" guitar with gut strings (LMG2012).

This lineage continues with the guitarist born in Alicante, **Miguel Javaloy**, who also studied with José Tomás at the Conservatorio Oscar Esplà, in Alicante. There he met Carles Trepàt, who was to become a very good friend. Miguel Javaloy attended postgraduate lessons with José Luis González, David Russell, Willy Freivogel, Hopkinson Smith and with Trepàt himself. Barcelona has also been important in Javaloy's career, where he was a teacher at the Luthier School of Music. Javaloy is also the performer of the aforementioned CD on the 'La Mà de Guido' label, devoted to Jaume Bosch's music.

Roger Altisent